

endnu kan gøres, og som vil fremsætte Ønske i den Retning. Men det er ogsaa sandsynligt, ja, sikkert, at der vil være andre Medlemmer, som ikke vil finde dette nødvendigt. Dermed har man Delingen og Grundlaget for Spliden, og denne Splid vil gaa videre gennem Rigsdagen og gaa ud i Befolkningen. Det forhåber sig i høj Grad, at de ærede Forslagsstillere kan mene, at man ad denne Vej skulde kunne være i Stand til at udrette mere for Forsvaret, som de ønsker, end der kan gøres paa den Maade, som hidtil er anvendt, nemlig at gennemføre, hvad man fra alle Sider kan enes om. Kommer det først dertil, at man fra en enkelt Side søger at sætte noget igennem, som der fra andre Sider er Modstand imod, tror jeg ikke, at vi naar andet end en ulykkebringende Splid. Jeg tror derfor — i den Henseende kan jeg slutte mig til den højtærede Minister —, at det vilde være hensigtsmæssigst for Sagen selv, om de ærede Forslagsstillere tog deres Forslag tilbage. Det forekommer mig, at en Tilbagetagelse udmærket godt kan begrundes paa denne Maade: Forslaget er kommet frem, før man havde det fortrolige Møde, i dette er der blevet udtalt meget — det har staaet i Bladene, saa det er jo ingen Hemmelighed, at Forsvarsministeren talte i to Timer —, derigennem har vi alle faaet omfattende Oplysninger, og da vi derhos er i Stand til under de Former, man kan blive enig med Ministeren om, at faa besvaret, hvad som helst man maatte ønske at stille yderligere Spørgsmaal om, vil der ikke være nogen Anledning til nu at fastholde dette Forslag.

Jeg vil derfor henstille til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Piper), om han ikke alligevel, alt vel betænkt, maatte finde, at det var rigtigst at tage Forslaget tilbage.

Trier: Jeg vil stille min Opfordring til de ærede Forslagsstillere ved Siden af den højtærede Ministers og den ærede foregaaende Talers. Jeg tror, at det fra alle Sider set vil være til Fremme for den Sag, vi har at forfægte, hvis Forslagsstillerne vilde tage deres Forslag tilbage. Jeg tror, at dette Forslag lige fra Begyndelsen har beroet paa et Fejlsyn. Det gaar ud paa at fremkalde Ro og Tryghed, men efter al Sandsynlighed vil det, som det allerede er sagt, virke modsat, vække Uro og Strid, kalde Modsætninger frem, som alle hidtil af Hensyn til, hvad Landets Velfærd kræver, har ment

at burde holde nede. Selve Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission vil give Indtryk af en Mistillid, som der i Virkeligheden, særlig nu, intet som helst Grundlag er for, og som udadtil vil vanskeliggøre Gennemførelsen af den Politik, som hele Rigsdagen er enig med Regeringen om er den eneste rette og forsvarlige, det vil sige udsætte Landet for en Fare, hvis Rækkevidde ikke i Forvejen kan beregnes. Dernæst gælder det i en Situation som den nuværende om at samle Ansvar, ikke om at sprede det. Der er Øjeblikke, da man snarere kunde fristes til at ønske et Diktatur, selvfølgelig under fuldt Ansvar, og vilde anse noget saadant for det mest praktiske, en Ordning, som jo ikke behøvede at udelukke, at de, som havde Magten inde, raadførte sig med Repræsentanter for Landets og Folkets Interesser, blot at Ansvar, ikke forskydes. Hidtil har Regeringen, som det synes med Held, haft Ansvar, for, hvad der gennem Administrationen er sket, ogsaa paa det militære Omraade. En Kommission vilde undergrave baade Handledygtigheden og Ansvar, de mange Kokke vilde ogsaa her fordærve Maden, den vilde desuden lade Embedsmænd af forskellige Klasser træde op som Vidner om eller maaske mod hinanden, noget, der vilde gribe forstyrrende ind i den Disciplin, som særlig indenfor Hæren er nødvendig, naar det hele store Maskineri skal virke efter sin Hensigt, og som mellem de paagældende vilde kunne rejse en Debat, som kun kunde være til Skade for Forholdet imellem dem. Naar hertil kommer, at Regeringen ikke alene hidtil har været villig til en aaben og alsidig Redegørelse overfor Rigsdagen for, hvad der sker, men, som de seneste Begivenheder yderligere fastslaar, hverken nu eller i Fremtiden agter at stikke noget under Stolen, som Befolkningens Tillidsmænd med Billed kan kræve Oplysninger om — en Beredvillighed, som ogsaa paa det her foreliggende Omraade har styrket den Tillid, Regeringens Handlemaade i saa mange Retninger har skaffet den —, saa tror jeg hermed at have paapeget de væsentligste af de Grunde, der fører til, at man maa anse en saadan Kommissions Nedsættelse for utidig og derfor utilraadelig. Jeg anbefaler derfor, at Forslaget derom tages tilbage.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Piper): Den ærede Forsvarsminister mente, at dette Forslag ikke var vel overvejet.